

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการที่ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไปยังสถานประกอบการในนิคมฯ มาบตาพุด และนิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ด รวมทั้งสิ้นจำนวน 157 บริษัท จำนวน 157 ฉบับ ซึ่งประกอบด้วย สถานประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด จำนวน 56 บริษัท และเป็นสถานประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ดจำนวน 101 บริษัท ซึ่งผู้วิจัยได้รับการแบบสอบถามตอบกลับทางไปรษณีย์ จำนวน 139 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 88.53 เมื่อตรวจสอบแล้ว แบบสอบถามที่สามารถนำมาวิเคราะห์ข้อมูลได้มีจำนวน 126 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 80.25 ซึ่งเป็นสถานประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด จำนวน 35 บริษัท และเป็นสถานประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ด จำนวน 91 บริษัท (ดังรายละเอียดตามภาคผนวก ก)

การประมวลผลข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 6 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของสถานประกอบการ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสีย

ส่วนที่ 3 ความรู้ในเรื่องการบำบัดน้ำเสียของผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสีย

ส่วนที่ 4 ปัจจัยเชิงจิตในการปฏิบัติงานผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสีย

ส่วนที่ 5 ระดับความพร้อมของผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสีย

ส่วนที่ 6 ความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยด้านสถานประกอบการ ปัจจัยส่วนบุคคล ความรู้ และปัจจัยเชิงจิตกับระดับความพร้อม

ส่วนที่ 7 เปรียบเทียบความพร้อมของผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสีย ระหว่างนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด และนิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ด
ดังมีรายละเอียดของผลการวิจัยแต่ละตอนดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของสถานประกอบการ

จากการศึกษาข้อมูลทั่วไปของสถานประกอบการ ได้แก่ ประเภทอุตสาหกรรม จำนวนพนักงาน และแหล่งกำเนิดน้ำเสีย ผลการศึกษาสามารถอธิบายได้ดังนี้

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของสถานประกอบการ จำแนกตามข้อมูลทั่วไปและนิคมอุตสาหกรรม

รายการ	นิคมอุตสาหกรรม อีสเทิร์นซีบอร์ด		นิคมอุตสาหกรรม มาบตาพุด		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ประเภทอุตสาหกรรม						
ผลิตชิ้นส่วนรถยนต์	72	79.1	0	0	72	57.1
ปิโตรเคมี	3	3.3	27	77.1	30	23.8
อื่นๆ	16	17.6	8	22.9	24	19.0
รวม	91	100.0	35	100.0	126	100.0
จำนวนพนักงาน						
ไม่เกิน 99 คน	17	18.7	9	25.7	27	21.4
100-499 คน	67	73.6	19	54.3	81	64.3
500 ขึ้นไป	7	7.7	7	20.0	18	14.3
รวม	91	100.0	35	100.0	126	100.0

จากตารางที่ 4.1 แสดงให้เห็นว่าข้อมูลทั่วไปของสถานประกอบการของสถานประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ดและนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุดมีลักษณะ ดังนี้

ประเภทอุตสาหกรรม

พิจารณาภาพรวมทั้ง 2 นิคมอุตสาหกรรม พบว่าสถานประกอบการผลิตชิ้นส่วนรถยนต์มากที่สุด (ร้อยละ 57.1) รองลงมาคือ ปิโตรเคมี (ร้อยละ 23.8) และประเภทอื่น ๆ (ร้อยละ 19.0)

เมื่อพิจารณาแยกเป็นนิคมอุตสาหกรรม พบว่าในนิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ดสถานประกอบการส่วนใหญ่ผลิตชิ้นส่วนรถยนต์ (ร้อยละ 79.1) ส่วนนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุดสถานประกอบการส่วนใหญ่เป็นปิโตรเคมี (ร้อยละ 77.1)

จำนวนพนักงาน

พิจารณาภาพรวมทั้ง 2 นิคมอุตสาหกรรม พบว่าสถานประกอบการส่วนใหญ่มีจำนวนพนักงานอยู่ระหว่าง 100-500 คน (ร้อยละ 64.3) รองลงมาคือมีจำนวนพนักงานไม่เกิน 99 คน (ร้อยละ 21.4) และมีพนักงานเกิน 500 คนขึ้นไป (ร้อยละ 14.3)

เมื่อพิจารณาแยกเป็นนิคมฯ พบว่าทั้งนิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ด และนิคม

อุตสาหกรรมมาบตาพุดสถานประกอบการส่วนใหญ่มีจำนวนพนักงานอยู่ระหว่าง 100-500 คน โดยคิดเป็นร้อยละ 73.6 และ 54.3 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสีย

จากการศึกษาข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสีย ได้แก่ อายุ สถานภาพสมรส วุฒิการศึกษา ตำแหน่งงาน ผลการศึกษาสามารถอธิบายได้ ดังนี้

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสียจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลและ นิคมอุตสาหกรรม

รายการ	นิคมอุตสาหกรรม อีสเทิร์นซีบอร์ด		นิคมอุตสาหกรรม มาบตาพุด		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อายุ						
ไม่เกิน 25 ปี	15	17.6	0	0	16	12.7
26-35 ปี	56	61.5	22	62.9	78	61.9
36 ปี ขึ้นไป	19	20.9	13	37.1	32	25.4
รวม	91	100.0	35	100.0	126	100.0
วุฒิการศึกษาสูงสุด						
ต่ำกว่าปริญญาตรี	8	8.8	0	0.0	8	6.3
ระดับปริญญาตรี	73	80.2	26	74.3	99	78.6
สูงกว่าปริญญาตรี	10	11.0	9	25.7	19	15.1
รวม	91	100.0	35	100.0	126	100.0
ตำแหน่งงาน						
จนท.สิ่งแวดล้อม/ จนท.ISO14001	19	20.9	7	20.0	26	20.6
จนท.ความปลอดภัย	20	22.0	2	5.7	22	17.5
หัวหน้างาน / ผู้จัดการ	19	20.9	23	65.7	42	33.3
อื่นๆ เช่น วิศวกร ฯลฯ	33	36.3	3	8.6	36	28.6
รวม	91	100.0	35	100.0	126	100.0

จากตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารระบบบำบัดฯ มีลักษณะปัจจัยส่วนบุคคล ดังนี้
อายุ

พิจารณาภาพรวมทั้ง 2 นิคมฯ พบว่าผู้บริหารระบบบำบัดฯ มีอายุระหว่าง 26-35 ปีมากที่สุด (ร้อยละ 61.9) รองลงมาคือ 36 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 25.4) และไม่เกิน 25 ปี (ร้อยละ 12.7)

เมื่อพิจารณาแยกเป็นนิคมอุตสาหกรรม พบว่า

นิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ด ผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสียอายุระหว่าง 26-35 ปีมากที่สุด (ร้อยละ 61.5) รองลงมาคือช่วงอายุ 36 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 20.9) และไม่เกิน 25 ปี มีจำนวนเท่ากัน (ร้อยละ 17.6)

นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด ผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสียมีอายุระหว่าง 26-35 ปี มากที่สุด (ร้อยละ 62.9) ช่วงอายุ 36 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 37.1) และไม่มีผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสีย ที่อายุต่ำกว่า 25 ปี (ร้อยละ 0.0)

วุฒิการศึกษา

พิจารณาภาพรวมทั้ง 2 นิคมอุตสาหกรรม พบว่า ผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสียส่วนใหญ่ มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 78.6) รองลงมาคือสูงกว่าปริญญาตรี (ร้อยละ 15.1) และต่ำกว่าปริญญาตรี (ร้อยละ 6.3)

เมื่อพิจารณาแยกเป็นนิคมอุตสาหกรรม พบว่า

นิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ด ผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสียส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 80.2) รองลงมาคือสูงกว่าปริญญาตรี (ร้อยละ 11.0) และต่ำกว่าปริญญาตรี (ร้อยละ 8.8)

นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด ผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสียส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 74.3) รองลงมาคือสูงกว่าปริญญาตรี (ร้อยละ 25.7) และต่ำกว่าปริญญาตรี (ร้อยละ 0.0)

ตำแหน่งงาน

พิจารณาภาพรวมทั้ง 2 นิคมอุตสาหกรรม พบว่าผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสียมีตำแหน่งงานเป็นหัวหน้างาน/ผู้จัดการมากที่สุด (ร้อยละ 33.3) รองลงมาคืออื่น ๆ เช่น วิศวกร เจ้าหน้าที่ฝ่ายธุรการ / ฝ่ายบุคคล (ร้อยละ 28.6) เจ้าหน้าที่สิ่งแวดล้อม/เจ้าหน้าที่ ISO 140001 (ร้อยละ 20.6) และเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยฯ (ร้อยละ 17.5)

เมื่อพิจารณาแยกเป็นนิคมฯ พบว่า

นิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ด ผู้บริหารระบบบำบัดฯ มีตำแหน่งงานเป็นอื่น ๆ เช่น

วิศวกร เจ้าหน้าที่ฝ่ายธุรการ / ฝ่ายบุคคล มากที่สุด (ร้อยละ 36.3) รองลงมาคือเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยฯ (ร้อยละ 22.2) หัวหน้างาน/ผู้จัดการ และเจ้าหน้าที่สิ่งแวดล้อม/เจ้าหน้าที่ ISO 140001 มีจำนวนเท่ากัน (ร้อยละ 20.9)

นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด ผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสียมีตำแหน่งงานเป็นหัวหน้างาน/ผู้จัดการมากที่สุด (ร้อยละ 65.7) รองลงมาคือสูงเป็นเจ้าหน้าที่สิ่งแวดล้อม/เจ้าหน้าที่ ISO 140001 (ร้อยละ 20.0) อื่น ๆ เช่น วิศวกร (ร้อยละ 8.6) และมีผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสียที่เป็นเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยฯ (ร้อยละ 5.7)

ส่วนที่ 3 ความรู้ในเรื่องการบำบัดน้ำเสียของผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสีย

จากการศึกษาข้อมูลความรู้ในเรื่องการบำบัดน้ำเสียของผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสีย ผู้วิจัยได้รวมผลคะแนนเป็นรายชื่อ และจัดกลุ่มคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามระดับความรู้เป็น 3 ระดับโดยประยุกต์จากการวัดระดับความรู้ของ เสรี ลาซโรจน์ คือ

ระดับสูง	หมายถึง คะแนนที่ได้ 20 – 25 (ร้อยละ 80 ขึ้นไป)
ระดับปานกลาง	หมายถึง คะแนนที่ได้ 15 – 19 (ร้อยละ 60 - 80)
ระดับต่ำ	หมายถึง คะแนนที่ได้ 0 – 14 (น้อยกว่าร้อยละ 60)

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสีย จำแนกตามระดับความรู้ในเรื่องการบำบัดน้ำเสีย และนิคมอุตสาหกรรม

ระดับความรู้	นิคมอุตสาหกรรม อีสเทิร์นซีบอร์ด		นิคมอุตสาหกรรม มาบตาพุด		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สูง	14	15.4	20	57.1	34	27.0
ปานกลาง	48	52.7	12	34.3	60	47.6
ต่ำ	29	31.9	3	8.6	32	25.4
รวม	91	100.0	35	100.0	126	100.0

จากตารางที่ 4.3 แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสียมีระดับความรู้ในเรื่องการบำบัดน้ำเสีย ดังนี้

พิจารณาภาพรวมทั้ง 2 นิคมอุตสาหกรรม พบว่า ผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสียส่วนใหญ่มีความรู้ในเรื่องการบำบัดน้ำเสียอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 47.6) รองลงมาคือระดับสูง (ร้อยละ 27.0) และระดับต่ำ (ร้อยละ 25.4)

เมื่อพิจารณาแยกเป็นนิคมฯ พบว่า

นิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ด ผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสียส่วนใหญ่มีความรู้ในเรื่องการบำบัดน้ำเสียอยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 52.7) รองลงมาคือระดับต่ำ (ร้อยละ 31.9) และระดับสูง (ร้อยละ 15.4)

นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด ผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสียส่วนใหญ่มีความรู้ในเรื่องการบำบัดน้ำเสียอยู่ในระดับระดับสูง (ร้อยละ 57.1) รองลงมาคือปานกลาง (ร้อยละ 34.3) และระดับต่ำ (ร้อยละ 8.6)

เมื่อพิจารณาระดับความรู้รายด้าน สามารถอธิบายได้ดังนี้

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสีย จำแนกตามข้อคำถาม และระดับความรู้ในเรื่องการบำบัดน้ำเสีย

ข้อคำถาม	ระดับความรู้						$\bar{X}$	S.D.
	ต่ำ + ปานกลาง		สูง		รวม			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
	(คน)		(คน)		(คน)			
ความหมาย (1 ข้อ)	5	4	121	96.0	126	100	0.96	0.20
ระบบบำบัด (5 ข้อ)	80	63.5	46	36.5	126	100	2.95	0.47
วิธีการบำบัดน้ำเสีย (6 ข้อ)	62	49.2	64	50.8	126	100	4.3	0.54
การควบคุมดูแล/บำรุงรักษา/แก้ไขป้องกัน (6 ข้อ)	98	77.8	28	22.2	126	100	3.3	0.47
การตรวจสอบคุณภาพน้ำ (7 ข้อ)	79	62.7	47	37.3	126	100	4.8	0.45

เนื่องจากจำนวนผู้บริหารที่มีระดับความรู้ระดับต่ำ มีจำนวนน้อยจึงได้มีการยุบรวมกับผู้บริหารที่มีระดับความรู้ระดับปานกลาง ทั้งนี้เพื่อความเหมาะสมและถูกต้องตามหลักสถิติ

จากตารางที่ 4.4 แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสียส่วนใหญ่มีระดับความรู้ด้านความหมายอยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 96.0) ด้านระบบบำบัดกลุ่มที่มีมากที่สุดมีระดับความรู้อยู่ในระดับต่ำและปานกลาง (ร้อยละ 63.5) ด้านวิธีการบำบัดน้ำเสียกลุ่มที่มีมากที่สุดมีระดับความรู้อยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 50.8) ด้านการควบคุมดูแล/บำรุงรักษา/แก้ไขป้องกันกลุ่มที่มีมากที่สุดมีความรู้ในระดับต่ำและปานกลาง (ร้อยละ 77.8) ด้านการตรวจสอบคุณภาพน้ำกลุ่มที่มีมากที่สุดมีความรู้ในระดับต่ำและปานกลาง (ร้อยละ 62.7)

ส่วนที่ 4 ปัจจัยเชิงจิตในการปฏิบัติงาน

จากการศึกษาข้อมูลในส่วนปัจจัยเชิงจิตในการปฏิบัติงาน ผู้วิจัยให้ความสำคัญแก่ตัวแปรย่อยทั้ง 5 ตัวแปร ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีการปรับฐานคะแนนของทุกตัวแปรเท่ากัน โดยนำผลรวมคะแนนของแต่ละตัวแปรย่อยหารด้วยจำนวนข้อของแต่ละตัวแปร ได้ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.0 – 5.0 จากนั้นนำมาคิดค่าคะแนนจาก (คะแนนสูงสุด – คะแนนต่ำสุด)/จำนวนชั้น $= (5.0 - 1.0)/3 = 1.33$ ซึ่งแปลผลคะแนนเป็น 3 ระดับ เหมือนกันทุกตัวแปร คือ

ระดับสูง	หมายถึง คะแนนที่ได้ 3.68 - 5.00 คะแนน ($\bar{x} = 3.68 - 5.00$)
ระดับปานกลาง	หมายถึง คะแนนที่ได้ 2.34 - 3.67 คะแนน ($\bar{x} = 2.34 - 3.67$)
ระดับต่ำ	หมายถึง คะแนนที่ได้ 1.00 - 2.33 คะแนน ($\bar{x} = 1.00 - 2.33$)

ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละของผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสีย จำแนกตามระดับปัจจัยเชิงจิตในการปฏิบัติงาน และนิคมอุตสาหกรรม

ระดับปัจจัยเชิงจิต	นิคมอุตสาหกรรม		นิคมอุตสาหกรรม		รวม	
	อิสเทิร์นซีบอร์ด		มาบตาพุด			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สูง	35	38.5	28	80.0	63	50.0
ปานกลาง	54	59.3	7	20.0	61	48.4
ต่ำ	2	2.2	0	0.0	2	1.6
รวม	91	100.0	35	100.0	126	100.0

จากตารางที่ 4.5 แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสียมีระดับปัจจัยเชิงใจ ดังนี้
พิจารณาภาพรวมทั้ง 2 นิคมอุตสาหกรรม พบว่าผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสียส่วนใหญ่มี
ระดับปัจจัยเชิงใจ อยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 50.0) รองลงมาคือปานกลาง (ร้อยละ 48.4) และระดับต่ำ
(ร้อยละ 1.6)

เมื่อพิจารณาแยกเป็นนิคมอุตสาหกรรม พบว่า

นิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ด ผู้บริหารระบบบำบัดฯ ส่วนใหญ่มีระดับปัจจัยเชิงใจ
อยู่ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 59.3) รองลงมาคือสูง (ร้อยละ 38.5) และระดับต่ำ (ร้อยละ 2.2)

นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด ผู้บริหารระบบบำบัดฯ ส่วนใหญ่มีระดับปัจจัยเชิงใจ อยู่ใน
ระดับสูง (ร้อยละ 80.0) รองลงมาคือปานกลาง (ร้อยละ 20.0) และไม่มีผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสีย
ใดมีปัจจัยเชิงใจอยู่ในระดับต่ำ (ร้อยละ 0.0)

เมื่อพิจารณาปัจจัยเชิงใจตามองค์ประกอบปัจจัยเชิงใจ สามารถอธิบายได้ดังนี้

ตารางที่ 4.6 จำนวนและร้อยละของผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสีย จำแนกตามองค์ประกอบปัจจัยเชิงใจ
และระดับปัจจัยเชิงใจ

องค์ประกอบปัจจัยเชิงใจ	ระดับปัจจัยเชิงใจ						$\bar{X}$	S.D.
	ต่ำ +		สูง		รวม			
	ปานกลาง							
	จำนวน (บริษัท)	ร้อยละ ละ	จำนวน (บริษัท)	ร้อยละ ละ	จำนวน (บริษัท)	ร้อยละ ละ		
ความสำเร็จของงาน (2ข้อ)	39	30.95	87	69.05	126	100	3.8	5.68
ความรับผิดชอบ (2ข้อ)	65	51.59	61	48.41	126	100	3.7	5.48
โอกาสก้าวหน้า (2ข้อ)	92	73.02	34	26.98	126	100	3.2	4.78
การได้รับการยกย่อง (2ข้อ)	39	30.95	87	69.05	126	100	3.8	5.71
ความน่าสนใจของงาน (2ข้อ)	60	47.62	66	52.38	126	100	3.7	5.42
สถานภาพที่ดี (2ข้อ)	58	46.03	68	53.97	126	100	3.7	5.52

เนื่องจากจำนวนผู้บริหารที่มีระดับปัจจัยงูใจในระดับต่ำ มีจำนวนน้อยจึงได้มีการยุบรวมกับผู้บริหารที่มีระดับปัจจัยงูใจในระดับปานกลาง ทั้งนี้เพื่อความเหมาะสมและถูกต้องตามหลักสถิติ

จากตารางที่ 4.6 แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสียกลุ่มที่มีมากที่สุดมีระดับปัจจัยงูใจด้านความสำเร็จของงาน อยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 69.05) ด้านความรับผิดชอบกลุ่มที่มีมากที่สุดมีปัจจัยงูใจอยู่ในระดับต่ำและปานกลาง (ร้อยละ 51.59) ด้านโอกาสก้าวหน้า ส่วนใหญ่มีปัจจัยงูใจอยู่ในระดับต่ำและปานกลาง (ร้อยละ 73.02) ด้านการได้รับการยกย่อง กลุ่มที่มีมากที่สุดมีปัจจัยงูใจอยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 69.05) ด้านความน่าสนใจของงานกลุ่มที่มีมากที่สุดมีปัจจัยงูใจอยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 52.38)) ด้านสถานภาพที่ดีกลุ่มที่มีมากที่สุดมีปัจจัยงูใจอยู่ในระดับสูง (ร้อยละ 53.97)

ส่วนที่ 5 ระดับความพร้อมของผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสีย

จากการศึกษาข้อมูลในส่วนความพร้อมในการบริหารจัดการของผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสีย ผู้วิจัยให้ความสำคัญแก่ตัวแปรย่อยทั้ง 5 ตัวผู้วิจัยให้ความสำคัญแก่ตัวแปรย่อยทั้ง 5 ตัวแปร ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีการปรับฐานคะแนนของทุกตัวแปรเท่ากัน โดยนำผลรวมคะแนนของแต่ละตัวแปรย่อยหารด้วยจำนวนข้อของแต่ละตัวแปรได้ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.0 – 5.0 จากนั้นนำมาคิดค่าคะแนนจาก (คะแนนสูงสุด – คะแนนต่ำสุด)/จำนวนชั้น = $(5.0 - 1.0)/3 = 1.33$ ซึ่งแปลผลคะแนนเป็น 3 ระดับ เหมือนกันทุกตัวแปร คือ

ระดับสูง	หมายถึง	คะแนนที่ได้ 3.68 - 5.00 คะแนน	($\bar{x} = 3.68 - 5.00$)
ระดับปานกลาง	หมายถึง	คะแนนที่ได้ 2.34 - 3.67 คะแนน	($\bar{x} = 2.34 - 3.67$)
ระดับต่ำ	หมายถึง	คะแนนที่ได้ 1.00 - 2.33 คะแนน	($\bar{x} = 1.00 - 2.33$)

ตารางที่ 4.7 จำนวนและร้อยละของผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสีย จำแนกตามระดับความพร้อมใน
การบริหารจัดการระบบบำบัดน้ำเสียของบริษัท และนิคมอุตสาหกรรม

ระดับความพร้อม	นิคมอุตสาหกรรม		นิคมอุตสาหกรรม		รวม	
	อีสเทิร์นซีบอร์ด		มาบตาพุด			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สูง	41	45.1	24	68.6	65	51.6
ปานกลาง	46	50.5	11	31.4	57	45.2
ต่ำ	4	4.4	0	0.0	4	3.2
รวม	91	100.0	35	100.0	126	100.0

จากตารางที่ 4.7 แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสียมีระดับความพร้อม ดังนี้
พิจารณาภาพรวมทั้ง 2 นิคมอุตสาหกรรม พบว่า ผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสีย มีระดับความ
พร้อมอยู่ในระดับสูง มากที่สุด (ร้อยละ 51.6) รองลงมาคือปานกลาง (ร้อยละ 45.2) และระดับต่ำ
(ร้อยละ 3.2)

เมื่อพิจารณาแยกเป็นนิคมฯ พบว่า

นิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ด ผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสียมีระดับความพร้อม
อยู่ในระดับปานกลาง มากที่สุด (ร้อยละ 50.5) รองลงมาคือสูง (ร้อยละ 45.1) และระดับต่ำ
(ร้อยละ 4.4)

นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด ผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสียมีระดับความพร้อมอยู่ใน
ระดับสูงมากที่สุด (ร้อยละ 68.6) รองลงมาคือปานกลาง (ร้อยละ 31.4) และไม่มีผู้บริหารระบบ
บำบัดน้ำเสียที่มีความพร้อมอยู่ในระดับต่ำ (ร้อยละ 0.0)

เมื่อพิจารณาระดับความพร้อมรายด้าน สามารถอธิบายได้ดังนี้

ตารางที่ 4.8 จำนวนและร้อยละของผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสีย จำแนกตามองค์ประกอบ
ความพร้อม และระดับความพร้อม

องค์ประกอบความพร้อม	ระดับความพร้อม						$\bar{X}$	S.D.
	ต่ำ + ปานกลาง		สูง		รวม			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
	(บริษัท)	ละ	(บริษัท)	ละ	(บริษัท)	ละ		
การวางแผน (5 ข้อ)	65	51.59	61	48.41	126	100	3.50	0.89
การจัดหน่วยงาน (5 ข้อ)	75	59.52	51	40.48	126	100	3.45	0.92
การสั่งการ								
การบังคับบัญชา (5 ข้อ)	38	30.16	88	69.84	126	100	3.85	0.76
การประสานงาน (5 ข้อ)	85	67.46	41	32.54	126	100	3.45	0.78
การควบคุม (5 ข้อ)	58	46.03	68	53.97	126	100	3.69	0.92

เนื่องจากจำนวนผู้บริหารที่มีระดับความพร้อมในระดับต่ำ มีจำนวนน้อยจึงได้มีการยุบรวมกับผู้บริหารที่มีระดับความพร้อมในระดับปานกลาง ทั้งนี้เพื่อความเหมาะสมและถูกต้องตามหลักสถิติ

จากตารางที่ 4.8 แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสียมีระดับความพร้อมด้านการวางแผน อยู่ในระดับต่ำและปานกลาง มากที่สุด (ร้อยละ 51.59) ด้านการจัดหน่วยงานมีระดับความพร้อมอยู่ในระดับต่ำและปานกลางมากที่สุด (ร้อยละ 59.52) ด้านการสั่งการ การบังคับบัญชา มีระดับความพร้อมอยู่ในระดับสูงมากที่สุด (ร้อยละ 69.84) ด้านการประสานงาน มีระดับความพร้อมอยู่ในระดับต่ำและปานกลางมากที่สุด (ร้อยละ 67.46) ด้านการควบคุม มีระดับความพร้อมอยู่ในระดับสูงมากที่สุด (ร้อยละ 53.97)

ส่วนที่ 6 ความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยด้านสถานประกอบการ ปัจจัยส่วนบุคคล ความรู้ และปัจจัยเชิงจิตกับระดับความพร้อม

6.1 ความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยด้านสถานประกอบการ ปัจจัยส่วนบุคคล กับระดับความพร้อมในการบริหารจัดการของผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสีย

จากการหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสถานประกอบการ และปัจจัยส่วนบุคคล และความพร้อม ผลการศึกษาสามารถอธิบายได้ดังนี้

ตารางที่ 4.9 จำนวนและร้อยละของผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสีย จำแนกตามปัจจัยด้านสถานประกอบการ และปัจจัยส่วนบุคคล กับระดับความพร้อมของผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสีย

ปัจจัยด้านต่าง ๆ	ระดับความพร้อม						X ²	Df	P-Value
	ต่ำ+ปานกลาง		สูง		รวม				
	N	%	N	%	N	%			
ประเภทอุตสาหกรรม									
ผลิตชิ้นส่วนรถยนต์	31	43.1	41	56.9	72	100	6.481	2	0.01
ปิโตรเคมี	10	33.3	20	66.7	30	100			
อื่นๆ	20	83.3	4	16.7	24	100			
จำนวนพนักงาน									
น้อยกว่า 99 คน	20	74.1	7	25.9	27	100	3.413	2	0.038
100-499 คน	37	45.7	44	54.3	81	100			
500 คนขึ้นไป	4	22.2	14	77.8	18	100			
อายุ									
ไม่เกิน 25 ปี	8	50.0	8	50.0	16	100	0.480	2	0.785
26-35 ปี	36	46.2	42	53.8	78	100			
35 ปีขึ้นไป	17	53.1	15	46.9	32	100			

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ปัจจัยด้านต่าง ๆ	ระดับความพร้อม						X ²	df	P-Value
	ต่ำ+ปานกลาง		สูง		รวม				
	N	%	N	%	N	%			
สถานภาพสมรส									
โสด	35	42.7	47	57.3	82	100	6.325	1	0.01
สมรส + หม้าย/หย่า/แยก	26	59.1	18	40.9	44	100			
วุฒิการศึกษาสูงสุด									
ต่ำกว่าปริญญาตรี	8	100	0	0	8	100	3.78	5	0.015
ปริญญาตรี	46	46.5	53	53.5	99	100			
สูงกว่าปริญญาตรี	7	36.8	12	63.2	19	100			
ตำแหน่งงาน									
เจ้าหน้าที่สิ่งแวดล้อม+ISO	10	38.5	16	61.5	26	100	6.28	3	0.099
เจ้าหน้าที่ความปลอดภัย	12	54.5	10	45.5	22	100			
หัวหน้างาน+ผู้จัดการ	15	35.7	27	64.3	42	100			
อื่นๆ	24	66.7	12	33.3	36	100			

จากตารางที่ 4.9 แสดงให้เห็นข้อมูลเปรียบเทียบระหว่าง ข้อมูลทั่วไปของสถานประกอบการ และปัจจัยส่วนบุคคล กับความพร้อมในการบริหารจัดการระบบบำบัดน้ำเสีย ผลการศึกษาสามารถอธิบายได้ ดังนี้

ประเภทอุตสาหกรรม พบว่าสถานประกอบการที่มีความพร้อมระดับสูง จำนวนมากที่สุดคือ ปิโตรเคมี (ร้อยละ 66.7) รองลงมาคือ ผลิตภัณฑ์ส่วนรถยนต์ (ร้อยละ 56.9)

เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์พบว่าประเภทอุตสาหกรรมที่มีความสัมพันธ์กับระดับความพร้อมในการบริหารจัดการระบบบำบัดน้ำเสียอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จำนวนพนักงาน พบว่าขนาดสถานประกอบการที่มีความพร้อมระดับสูง จำนวนมากที่สุดคือ สถานประกอบการที่มีจำนวนพนักงาน 500 คนขึ้นไป (ร้อยละ 77.8) รองลงมาคือ มีจำนวนพนักงาน 100-499 คน (ร้อยละ 54.3)

เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์พบว่าจำนวนพนักงานมีความสัมพันธ์กับระดับความพร้อมในการบริหารจัดการระบบบำบัดน้ำเสียอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อายุ ผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสียที่มีความพร้อมระดับสูง พบมากที่สุด คือกลุ่มอายุ 26-35 ปี (ร้อยละ 53.8) รองลงมาคือ อายุไม่เกิน 25 (ร้อยละ 50.0)

เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์พบว่าอายุไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพร้อมในการบริหารจัดการระบบบำบัดน้ำเสีย

วุฒิการศึกษาสูงสุด พบว่าผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสียที่มีความพร้อมระดับสูง จำนวนมากที่สุดมีวุฒิการศึกษาระดับสูง ปริญญาตรี (ร้อยละ 63.2) รองลงมาคือ การศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 53.5)

เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์พบว่าที่สู่วุฒิการศึกษามีความสัมพันธ์กับระดับความพร้อมในการบริหารจัดการระบบบำบัดน้ำเสียอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตำแหน่งงาน พบว่าผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสียที่มีความพร้อมระดับสูง จำนวนมากที่สุดมีตำแหน่งงานหัวหน้างาน/ผู้จัดการ (ร้อยละ 64.3) รองลงมาคือ เจ้าหน้าที่สิ่งแวดล้อม และเจ้าหน้าที่ ISO 14001 (ร้อยละ 61.5)

เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์พบว่าตำแหน่งงานไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความพร้อมในการบริหารจัดการระบบบำบัดน้ำเสีย

6.2 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ และปัจจัยมุ่งใจกับความพร้อมในการบริหารจัดการของผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสีย

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ความรู้ และปัจจัยมุ่งใจกับความพร้อมในการบริหารจัดการของผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสีย ผลการศึกษาสามารถอธิบายได้ ดังนี้

ตารางที่ 4.10 ผลวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ความรู้ และปัจจัยมุ่งใจกับความพร้อมในการบริหารจัดการของผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสีย

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์(r)	P-Value
ความรู้	0.301**	0.001
ปัจจัยมุ่งใจ	0.447**	0.001

จากตารางที่ 4.10 แสดงให้เห็นว่าตัวแปรความรู้ และตัวแปรปัจจัยสูงในการปฏิบัติหน้าที่ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพร้อมในการบริหารจัดการของผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสีย อันมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001

ส่วนที่ 7 เปรียบเทียบความพร้อมของผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสีย ระหว่างนิคม อุตสาหกรรมมาบตาพุด และนิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ด

จากการศึกษาความพร้อมในการบริหารจัดการของผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสีย ในนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด และนิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ด อธิบายผลได้ ดังนี้

ตารางที่ 4.11 ผลวิเคราะห์แตกต่างความพร้อมในการบริหารจัดการของผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสีย
ในนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด และนิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ด

นิคมอุตสาหกรรม	N	$\bar{X}$	SD	t	P - value
นิคมอุตสาหกรรม มาบตาพุด	35	4.05	0.48		
นิคมอุตสาหกรรม อีสเทิร์น	91	3.62	0.65	-2.140	0.021

จากตารางที่ 4.11 แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสียในนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุดมีค่าเฉลี่ยความพร้อมสูงกว่าผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสียในนิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ด ($\bar{X} = 4.05$ และ 3.62 ตามลำดับ) และเมื่อทดสอบทางสถิติพบว่าค่าเฉลี่ยความพร้อมของผู้บริหารใน 2 นิคมอุตสาหกรรมมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา และอุปสรรคในการดำเนินการของผู้บริหารระบบ

จากการศึกษาความพร้อมในการบริหารจัดการระบบบำบัดน้ำเสียของผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสียในนิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ด และนิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด โดยใช้แบบสอบถามคำถามปลายเปิด เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล พบว่า มีผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสีย

ตอบคำถามในแบบสอบถาม จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 62.42 พบว่ามีปัญหา / อุปสรรคและข้อเสนอแนะในเรื่องต่างๆ ดังนี้

1. ด้านการวางแผน พบว่าผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสีย ให้ข้อคิดเห็นในเรื่องปัญหา / อุปสรรคและข้อเสนอแนะในการวางแผน ไว้พอสรุปได้ว่า

1.1 ในการวางดำเนินการส่วนใหญ่จะมาจากผู้รับผิดชอบเพียงบุคคลคนเดียว เนื่องจากหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องมักอ้างว่าไม่เกี่ยวข้องและไม่มีเวลา ผู้บริหารหน่วยงานอื่น ควรมีส่วนร่วมหรือให้ข้อเสนอแนะ

1.2 มีเวลาในการวางแผนน้อยเนื่องจากมีบุคลากรเพียงคนเดียวที่รับผิดชอบดูแล จึงทำให้ไม่มีเวลาในการวางแผนอย่างถี่ถ้วนรัดกุม

1.3 ไม่มีการวางแผนประมาณในการก่อสร้าง / ติดตั้ง หรือซ่อมแซมระบบไว้ในงบประมาณประจำปี จึงควรมีการเก็บข้อมูลการใช้จ่ายในการบำบัด / ดูแลระบบบำบัดน้ำเสียเพื่อจัดทำเป็นงบประมาณในแต่ละปี เพื่อให้การดำเนินการซ่อมแซม / แก้ไข เป็นไปอย่างทันท่วงที

1.4 ไม่มีการวางแผนการดำเนินงานล่วงหน้าเป็นแผนประจำปี จะมีการทำแผนแก้ปัญหากรณีที่เกิดปัญหาแต่ละกรณีไป เช่น คุณภาพน้ำไม่ได้ตามมาตรฐานจึงจะหาวิธีการปรับปรุง

1.5 ผู้บริหารระดับสูงไม่ค่อยให้ความสำคัญ ไม่มีความตระหนักในเรื่องสิ่งแวดล้อม ไม่มีนโยบายที่ชัดเจนในเรื่องการควบคุมดำเนินการด้านสิ่งแวดล้อม เพราะคิดว่าเป็นการสิ้นเปลืองงบประมาณในการเสนอแนะดำเนินการหรือของงบประมาณต่าง ๆ ผู้ดูแลรับผิดชอบระบบบำบัดมลพิษจึงต้องอาศัยข้อกฎหมาย และอ้างถึงภาพลักษณ์บริษัทต่าง ๆ นานา มากกว่าจะมาจากความเข้าใจ และใส่ใจในเรื่องสิ่งแวดล้อมจริง ๆ จึงควรมีข้อกำหนดของนิคมอุตสาหกรรมหรือทางราชการออกมาบังคับ หรือปรับอย่างจริงจังกรณีคุณภาพน้ำทิ้งไม่ผ่านตามมาตรฐานของกฎหมาย

2. ด้านการจัดการหน่วยงาน พบว่าผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสีย ให้ข้อคิดเห็นในเรื่องปัญหา / อุปสรรคและข้อเสนอแนะในการจัดหน่วยงาน ไว้พอสรุปได้ว่า

2.1 ผู้ที่ถูกมอบหมายให้รับผิดชอบปฏิบัติการไม่มีความรู้เรื่องระบบบำบัดน้ำเสีย จึงทำให้ไม่สามารถหาสาเหตุและหาวิธีการแก้ไขได้ด้วยตนเองต้องคอยตามบริษัทรับเหมาที่ติดตั้งระบบมาตรวจสอบและหาทางแก้ไขให้ ซึ่งบางครั้งต้องรอผู้รับเหมาเป็นเวลาหลายวันทำให้คุณภาพน้ำที่ปล่อยออกไปไม่เป็นไปตามมาตรฐาน จึงควรมีการมอบหมายผู้ที่มีความรู้ด้านระบบบำบัดมาดูแลรับผิดชอบ หรือส่งผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบดูแลระบบไปอบรม หรือสัมมนาวิชาการเพิ่มเติมจนมีความรู้เพียงพอในการแก้ปัญหาเบื้องต้นได้

2.2 ไม่มีผู้ดูแลรับผิดชอบโดยตรง หรือ มีพนักงานที่ดูแลรับผิดชอบจำนวนไม่เพียงพอกับหน้าที่ในการปฏิบัติงาน ทำให้ดูแลไม่ทั่วถึง เช่น มอบหมายให้เจ้าหน้าที่ธุรการดูแลระบบบำบัดน้ำเสียควบคู่ไปกับการทำงานประจำ จึงควรมีการจัดผู้ที่มีความรู้โดยตรงมาดูแล หรือ มอบหมายผู้ที่มีความรู้ในการดำเนินการโดยตรงซึ่งจะทำให้ผู้รับผิดชอบมีการใส่ใจในการดูแลระบบบำบัดฯ อย่างจริงจัง

2.2 บุคลากรที่รับผิดชอบดูแลระบบบำบัดมีระดับวุฒิ และระดับบังคับบัญชาที่ต่ำกว่าผู้จัดการหน่วยงาน จึงไม่ค่อยมีอำนาจในการบังคับบัญชา / สั่งการหรือขอความร่วมมือ จึงควรมอบหมายให้ผู้ที่มิ้ววุฒิ และคุณวุฒิที่เป็นที่ยอมรับเป็นผู้บริหารดูแลระบบ สามารถสั่งการหรือขอความร่วมมือจากหน่วยงานอื่นได้

3. ด้านการสั่งการบังคับบัญชา พบว่าผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสีย ให้ข้อคิดเห็นในเรื่องปัญหา / อุปสรรคและข้อเสนอแนะในด้านการสั่งการบังคับบัญชา ไว้พอสรุปได้ว่า

3.1 ผู้บังคับบัญชาไม่ให้ความร่วมมือเท่าที่ควร ควรมีการจัดฝึกอบรมเพื่อให้พนักงานเห็นความสำคัญและร่วมมือกันแก้ไขปัญหา

3.2 ไม่มีผู้บังคับบัญชาโดยตรงจึงทำให้ต้องอาศัยบุคลากรจากหน่วยงานอื่นมาช่วยในการดำเนินการบางอย่าง ซึ่งเป็นการขอความช่วยเหลือมากกว่าการสั่งการ

4. ด้านการประสานงาน พบว่าผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสีย ให้ข้อคิดเห็นในเรื่องปัญหา / อุปสรรคและข้อเสนอแนะในด้านการประสานงาน ไว้พอสรุปได้ว่า

4.1 ขาดการประสานงานกันระหว่างผู้รับผิดชอบดูแลระบบ และฝ่ายผลิต เช่น ในกรณีเพิ่มกำลังการผลิต น้ำเสียนี้อาจมีปริมาณมากขึ้น ทำให้ระบบไม่สามารถรองรับน้ำเสียได้อย่างเพียงพอ เป็นเหตุให้ผลการตรวจวัด มีบางพารามิเตอร์เกินกว่าที่กฎหมายกำหนด

4.2 การดำเนินการเรื่องระบบบำบัดน้ำเสีย โดยส่วนใหญ่แล้วสามารถดำเนินการได้โดยไม่มีการแจ้งให้หน่วยงานอื่นทราบ เนื่องจากไม่มีผู้ให้ความสนใจในเรื่องนี้เพราะมองว่าเป็นเรื่องไกลตัว ไม่เกี่ยวกับงานของตนและให้ความสำคัญกับการผลิตมากกว่า จึงควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้แก่พนักงานเพื่อให้มีจิตสำนึกที่ดีในเรื่องการใส่ใจในสิ่งแวดล้อม

4.3 ไม่มีการประสานงานกันเรื่องระบบบำบัดน้ำเสีย เนื่องจากนโยบายบริษัทไม่ชัดเจนในเรื่องผู้รับผิดชอบ จึงมีการดำเนินการเป็นกรณีไปมากกว่าจะแก้ไขปัญหาที่ระบบ เช่น ปิ้มเสียบ ฝ่ายซ่อมบำรุงมีหน้าที่ซ่อมหรือหาอะไหล่เปลี่ยน ค่าตะกอนแขวนลอยเกินมาตรฐาน ฝ่ายธุรการมีหน้าที่เรียกรถมาดูดตะกอน ค่าไขมันเกินให้ผู้รับเหมาทำอาหารดำเนินการเป็นต้น

5. ด้านการควบคุม พบว่าผู้บริหารระบบบำบัดน้ำเสีย ให้ข้อคิดเห็นในเรื่องปัญหา / อุปสรรคและข้อเสนอแนะในด้านการควบคุม ไว้พอสรุปได้ว่า

5.1 ไม่มีการจัดทำมาตรฐานการทำงาน หรือ คู่มือปฏิบัติงานเพื่อดูแลระบบบำบัดน้ำเสีย จึงควรให้มีการดำเนินการจัดทำเพื่อง่ายต่อการปฏิบัติ หรือถ่ายทอดงานให้กับผู้อื่นได้

5.2 บางบริษัทไม่เคยทำการสรุปผลการตรวจวัด หรือผลการดำเนินการ จึงควรมีการจัดทำเพื่อนำมาใช้ในการแก้ไขปรับปรุงต่อไป

5.3 ผู้รับผิดชอบดูแลไม่มีการรายงานผลการดำเนินงานต่อผู้บังคับบัญชา หรือทางราชการ แม้กฎหมายจะกำหนดให้มีการรายงานเป็นประจำทุก 3 เดือนก็ตาม